

Даниелын ном — Гучин есдүгээр хэсэг

Зөгнөлийн хивсийг дэлгэн илрүүлэх нь: Уильям Миллерийн зүүд ба эцсийн өдрүүдэд суурь үнэнүүдийг сэргээсэн нь

Jeff Pippenger

2024-01-03

Бид сүүлчийн өдрүүд дэх Вильям Миллерийн зүүдний эш үзүүлэлтийн хэрэглээг авч үзэж байна; учир нь бүх эш үзүүлэлт тэнд өөрсдийн төгс биеллээ олдог. Миллерийн зүүд нь Миллерийн үйлчлэлээр нэгтгэн цуглуулсан Адвентизмын суурь үнэнүүдийн нээгдэлт, тогтоогдолт, няцаагдалт, булшлагдалт болон сэргээгдэлтийг тодорхойлдог. Тэдгээр суурь үнэн нь 1798 онд лац нь тайлагдсан үнэнүүдийг төлөөлж байв. Тэдгээр үнэн нь Улай мөрний үзэгдлээр дүрслэгдсэн байдаг. Early Writings номд тэмдэглэгдсэнээр Миллерийн зүүд нь түүний хоёр дахь зүүд байсан бөгөөд тэрхүү зүүд нь Небухаднезарын хоёр дахь зүүдээр хэв шинжлэгдсэн байсны адил, Миллер өөрөө ч Небухаднезараар хэв шинжлэгдсэн байв.

Өмнөх өгүүллүүд Небухаднезарын араатны зүрхтэйгээр “долоон цаг” амьдарсан амьдралын төгсгөл нь бэлгэдлийн утгаар 1798 онд өндөрлөснийг харуулсан. Тэгээд түүний хаанчлал сэргээгдэж, Небухаднезар анх удаа бүрэн хөрвөсөн хүнийг төлөөлөх болсон. “Эцсийн цаг”-ийн хувьд, 1798 онд тэрээр “мэргэд”-ийг төлөөлж байв. Түүнчлэн Вавилоны анхны хааны хувьд Небухаднезарын “долоон цаг”-ийн шүүлт нь Вавилоны сүүлчийн хаан байсан Белшазрын хоёр мянга таван зуун хорин (мэнэ, мэнэ, текэл, уфарсин)-ы шүүлтийн хэв шинж болсныг бид мөн тогтоосон.

“Вавилоны сүүлчийн захирагчид, түүний анхны захирагчид үлгэр жишээгээр ирсэнчлэн, тэнгэрлэг Харгалзагчийн ял оноолт иржээ: ‘Хаан аа, ... чамд ийн хэлэгдэж байна; хаанчлал чамаас салав.’ Даниел 4:31.” Зөнчид ба Хаад, 533.

Шүүлтийн цагтаа Белшазарын тухай Эгч Уайт “тэнэг хаан” хэмээн тодорхойлсон. Небухаднезарын шүүлтийн цагийн төгсгөлд тэрээр “мэргэн хаан”-ыг төлөөлдөг. Учир нь тэр “долоон цаг”-ийн шүүлтээр ашиг хүртсэн атал, Белшазар түүхийг мэдэж байсан боловч түүнээс ашиг хүртэхээс татгалзсан юм.

“Харин Белшазарын зугаа цэнгэлд дурлах ба өөрийгөө алдаршуулах хайр нь түүний хэзээ ч мартагдсгүй байсан сургамжуудыг арчин бүдгэрүүлжээ; тэгээд тэрээр Небухаднезарт онцгой шүүлт авчирсан нүглүүдтэй адил нүглүүдийг үйлдсэн юм. Түүнд нигүүлслээр олгогдсон боломжуудыг тэр үрэн таран хийж, үнэнтэй танилцахын тулд өөрийн хүрэн дотор байсан боломжуудыг ашиглахыг үл ойшоов. ‘Аврагдахын тулд би юу хийх ёстой вэ?’ гэсэн асуултыг тэр агуу атлаа мунхаг хаан хайхрамжгүйгээр өнгөрөөсөн.” Bible Echo, April 25, 1898.

Небухаднезар нь эцсийн цагт мэдлэг өсөн нэмэгдэхийг ойлгодог 1798 оны “мэргэн ухаантнууд”-ын бэлгэдэл юм.

Түүний бардам сайрхал амнаас нь гарч амжаагүй байтал Тэнгэрээс нэгэн дуу гарч, Бурханы тогтоосон шүүлтийн цаг ирснийг түүнд мэдүүлэв. Хормын төдийд түүний ухаан санаа булаагдан, тэрээр араатан мэт болов. Долоон жилийн турш тэр ийнхүү доройтов. Энэ хугацааны эцэст түүний ухаан санаа түүнд дахин сэргэж, тэгээд Тэнгэрийн аугаа Бурханд даруугаар дээш харан, энэхүү шийтгэл дэх тэнгэрлэг мутрыг хүлээн зөвшөөрч, дахин өөрийн хаан ширээнд сэргээгдэв.

“Нийтийн өмнө хийсэн тунхаглалд Небухаднезар хаан өөрийн гэм бурууг хүлээн зөвшөөрч, өөрийг нь сэргээн тогтоосон Бурханы агуу өршөөлийг хүлээн зөвшөөрсөн юм. Энэ нь Ариун Түүхэнд тэмдэглэгдэн үлдсэнээр түүний амьдралын сүүлчийн үйл явдал байв.” Review and Herald, February 1, 1881.

Небухаднезарын “долоон үе”-ийн төгсгөлд тэрээр олон нийтэд хандсан тунхаг гаргасан бөгөөд түүндээ олон нийтийн өмнөх гэмшлийн хүлээлт багтсан байв. Миллер Небухаднезарыг төлөөлөхийн хувьд төгсгөлийн цагт мэдлэгийн өсөлтийг ойлгодог 1798 оны “мэргэд”-ийг бэлгэддэг. Тэд хоёулаа хоёр зүүд үзсэн бөгөөд тэдний тус тусын хоёр дахь зүүд нь “долоон үе”-ийг бэлгэдлийн байдлаар тодорхойлдог. “Долоон үе” нь өмнөх өгүүллүүдэд шилжилтийн цэгийг тэмдэглэдэг болох нь харуулагдсан юм.

1798 онд Небухаднезар өөрийн бардам байдлаас мэргэн хүний байдалд шилжсэнийг тэмдэглэдэг. Үүнд түүний олон нийтийн өмнөх ил тод хүлээн зөвшөөрөлт багтсан. 1798 он мөн Библийн эш үзүүлэлтийн тав дахь ба зургаа дахь хаанчлалуудын хоорондох шилжилтийн цэг байв. Түүнчлэн энэ нь анхны тэнгэрэлчийн ирэлтийг тэмдэглэсэн бөгөөд ингэснээр шинэ эрин үеийг заасан юм. Учир нь ирж буй шүүлтийн тухай сэрэмжлүүлэг нь Библийн эш үзүүлэлтийн тав дахь хаанчлал үхлийн шархаа автал биелэх боломжгүй байлаа.

“Энэ хөдөлгөөн хэзээ явагдах ёстой талаар тэрхүү мэдээ өөрөө гэрэл тусгадаг. Үүнийг ‘мөнхийн сайн мэдээ’-ний нэг хэсэг хэмээн тунхагласан бөгөөд шүүлт эхэлснийг зарладаг. Авралын мэдээ бүх үеийн турш тунхаглагдсаар ирсэн; харин энэ мэдээ нь зөвхөн эцсийн өдрүүдэд л тунхаглагдаж болох сайн мэдээний нэг хэсэг юм. Учир нь зөвхөн тэр үед л шүүлтийн цаг ирсэн нь үнэн байх байв. Зөгнөлүүд шүүлт эхлэхэд хүргэх үйл явдлуудын дарааллыг үзүүлдэг. Энэ нь ялангуяа Даниелын номын тухайд үнэн юм. Харин түүний зөгнөлийн эцсийн өдрүүдтэй холбоотой хэсгийг Даниелд ‘эцсийн цаг хүртэл’ хааж, лацдахыг тушаасан. Энэ цагт хүрэхээс нааш эдгээр зөгнөлүүдийн биелэл дээр үндэслэсэн, шүүлтийн тухай мэдээг тунхаглах боломжгүй байв. Харин эш үзүүлэгчийн хэлснээр, эцсийн цагт ‘олон хүн ийш тийш явж, мэдлэг арвижих болно.’ Даниел 12:4.”

Элч Паул Христийн ирэлтийг өөрийн өдрүүдэд хүлээн бүү хар гэж чуулганд анхааруулсан билээ. Тэрээр: «Эхлээд урвалт ирж, нүглийн хүн илчлэгдэхээс нааш тэр өдөр ирэхгүй» гэжээ. 2 Тесалоник 2:3. Агуу тэрс үзэл өрнөж, «нүглийн хүн»-ий ноёрхлын урт хугацаа өнгөрсний дараа л бид Эзэнийхээ ирэлтийг хүлээн харж болно. «Нүглийн хүн» хэмээн, мөн «ёс бусын нууц», «сүйрлийн хүү», «тэр ёрын нэгэн» гэж нэрлэгддэг энэ нь эш үзүүлэлт урьдчилан хэлэгдсэнчлэн 1260 жилийн турш ноёрхлоо хадгалах ёстой байсан папын засгийг төлөөлдөг. Энэ хугацаа 1798 онд дууссан.

Христийн ирэлт түүнээс өмнө тохиож болохгүй байв. Паулын энэ анхааруулга 1798 он хүртэлх Христийн шашны бүх эрин үеийг хамарч байна. Христийн хоёр дахь ирэлтийн мэдээ нь яг тэр цаг үеэс хойш тунхаглагдах ёстой юм.

“Ийм мэдээ өмнөх үеүүдэд хэзээ ч өгөгдөж байгаагүй. Бидний харсанчлан, Паул үүнийг номлоогүй; тэрээр ах дүүсийнхээ анхаарлыг Эзэний ирэлтэд хандуулан, тухайн үедээ алс холын ирээдүй рүү чиглүүлсэн. Шинэчлэгчид ч үүнийг тунхаглаагүй. Мартин Лютер шүүлтийг өөрийн үеэс даруй гурван зуу орчим жилийн дараах хэрэг хэмээн үзэж байв. Харин 1798 оноос хойш Даниелын номын лац тайлагдаж, эш үзүүлэгчүүдийн талаарх мэдлэг өсөн нэмэгдсэн бөгөөд шүүлт ойрхон байгаагийн тухай энэхүү сүр жавхлант мэдээг олон хүн тунхагласан юм.” Агуу тэмцэл, 356.

1798 онд авралын ажлын нэгэн шинэ үе ирсэн бөгөөд тэрхүү шинэ үе нь 1844 онд эхлэх өөр нэгэн үеийн тухай анхааруулгыг өгсөн. Тэрхүү үеийн өөрчлөлтийн үед нэгэн хаалга хаагдаж, нэгэн хаалга нээгдэх байв.

Филадельфи дахь чуулганы тэнгэрэлчид ийнхүү бичигтүн: Ариун Нэгэн, Үнэн Нэгэн, Давидын түлхүүрийг эзэмшигч, нээвэл хэн ч хааж үл чадах, хаавал хэн ч нээж үл чадах Нэгэн ийнхүү айлдаж байна: Би чиний үйлсийг мэднэ. Харагтун, Би чиний өмнө нээлттэй үүд тавьсан бөгөөд түүнийг хэн ч хааж чадахгүй. Учир нь чи багахан хүчтэй атлаа Миний үгийг сахиж, Миний нэрийг үгүйсгээгүй билээ. Илчлэлт 3:7, 8.

Хаалга нээгдэх нь шинэ эрин үеийг илтгэнэ. МЭӨ 723 оноос 1798 он хүртэл хэрэгжин биелсэн анхны хилэнгийн төгсгөл болох 1798 онд хаанчлалуудын болон мэдээний эрин үеийн өөрчлөлт болсон. Мөн МЭӨ 677 оноос 1844 он хүртэл хэрэгжин биелсэн сүүлчийн хилэнгийн төгсгөл болох 1844 онд ч эрин үеийн өөрчлөлт болсон. 1798 онд ойртон ирж буй шүүлтийн тухай анхааруулсан анхны тэнгэрэлчийн мэдээний эрин үе ирсэн байв. Небухаднезар ба Миллер хоёул “эцсийн цаг”-т, “хаалга” анхны тэнгэрэлчийн мэдээний дотоод эрин үе рүү, мөн далайн араатнаас газрын араатан руу чиглэсэн гадаад эрин үеийн өөрчлөлтөд нээгдэх үед “мэргэд” хэмээн дүрслэгддэг. Хамгийн Ариун Газарт орох хаалга 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд нээгдэхэд анхны тэнгэрэлчийн мэдээний эрин үе биеллээ олж, гурав дахь тэнгэрэлчийн эрин үе болон мөрдөн шалгах шүүлт ирсэн юм.

Миллерийн хоёр дахь зүүд 1798 онд нэгэн хаалга нээгдэхэд эхэлж, Шөнө дундын Хашхирааны мэдээг тунхаглахын тулд дахин амилуулагдсан “хоёр гэрч”-ийн шилжилтийн үед нэгэн хаалга нээгдэхэд төгсөнө. Эш үзүүлэгийн утгаар Небухаднезар болон Миллер хоёул 1798 онд далайн араатны хаанчлалаас газрын араатны хаанчлал руу шилжих явдлыг төлөөлсөн. Тэд хоёул 1844 онд мөрдөн шалгах шүүлт ойртон ирснийг болон түүний ирэлтийг зарлан тунхаглахыг төлөөлдөг. 1798 он болон 1844 он нь Левит хорин зургаад тогтоогдсон “долоон цаг”-ийн хугацаанд биелсэн, Бурхан Өөрийн ард түмний эсрэг үйлдсэн эхний ба сүүлчийн “уур хилэн”-гийн төгсгөлийг тус тус илэрхийлдэг. 1798 оноос 1844 он хүртэлх дөчин зургаан жил нь Христ Ариун Газраас Хамгийн Ариун Газарт шилжин орсон 1844 оны аравдугаар сарын 22-нд гэрээний элч гэнэт хүрэлцэн ирсэн сүнслэг сүмийн босгон байгуулагдсаныг төлөөлдөг.

1798 он болон 1844 он нь “долоон цаг”-аар тэмдэглэгдсэн шилжилтүүдийг (нэгээс олон) тодорхойлдог. 1856 онд Миллерийн Филадельфийн Адвентизмаас Миллерийн Лаодикийн Адвентизм руу шилжсэн шилжилт мөн “долоон цаг”-ийн талаарх мэдлэг нэмэгдсэнээр тэмдэглэгдсэн бөгөөд уг мэдлэгийг дараа нь 1863 онд няцаасан юм. 1798 онд Даниелын номоос гарсан мэдлэгийн өсөлт байсан бөгөөд үүнд Левит хорин зургаагийн мөнөөх “долоон цаг” багтаж байсан; энэ нь Миллерийн Филадельфийн Адвентизмын төгсгөлд няцаагдах ёстой байв.

Эхний тэнгэрэлчийн хөдөлгөөн Филадельфиас Лаодике уруу шилжсэн шилжилтийг 1856 оноос 1863 он хүртэлх долоон жилээр төлөөлүүлсэн юм. Лаодикейн захиас 1856 онд ирсэн бөгөөд лац нь тайлагдсан “долоон цаг”-ийн шинэ гэрэл долоон жилийн турш гурван шатат сорилтын үйл явцыг бий болгосон бөгөөд үүнд Адвентизм 1863 онд унасан юм. “Долоон цаг”-ийн гэрлийг хүлээн авах эсвэл няцаахын тулд долоон жил өгөгдсөн байв. Миллерийн Филадельфийн Адвентизмийн хөдөлгөөнөөс Миллерийн Лаодикейн Адвентизмд шилжсэн энэ шилжилт нь төгсгөлд дараалал урвуулагдахыг, өөрөөр хэлбэл гурав дахь тэнгэрэлчийн Лаодикейн хөдөлгөөнөөс гурав дахь тэнгэрэлчийн Филадельфийн хөдөлгөөнд шилжихийг хэв шинжлэн харуулдаг.

Исаиагийн жаран таван жилийн эш үзүүлэлэг нь Бурханы Израилийн хойд хаант улсын эсрэг, улмаар өмнөд хаант улсын эсрэг чиглэсэн анхны болон эцсийн хилэнгийн эхлэлийг тэмдэглэдэг.

Учир нь Сирийн тэргүүн нь Дамаск, Дамаскийн тэргүүн нь Резин мөн; жаран таван жилийн дотор Ефраим эвдэгдэн, ард түмэн байхаа болино. Исаиа 7:8.

Исаиагийн жаран таван жилийн эш үзүүлэлэг МЭӨ 742 онд өгөгдсөн бөгөөд жаран таван жилийн дотор хойд хаанчлал үгүй болох байв. МЭӨ 742 оноос хойш арван есөн жилийн дараа, МЭӨ 723 онд, хойд хаанчлал Ассирийн гарт боолчлолд аваачигдсан. Жаран таван жилийн төгсгөлд өмнөд хаанчлалын уур хилэн МЭӨ 677 онд эхэлсэн бөгөөд тэр үед Манассе вавилончуудын гарт олзлогдон аваачигдсан. Иймээс жаран таван жил нь хойд хаанчлалын анхны олзлолт хүртэлх арван есөн жилийн хугацааг, түүнээс цааш Манассегийн олзлолт хүртэлх дахин дөчин зургаан жилийг илэрхийлдэг.

Тэдгээр эш үзүүлэлэгүүд 1798, 1844, 1863 онуудад тус тусын биелэлтдээ хүрсэн юм. 1798 онд эхний тэнгэрэлчийн ирэлтээр авралын мэдээнд дотоод шилжилт гарч, мөн Библийн эш үзүүлэлэгийн хаант улсуудын хувьд гаднах шилжилт ч тохиолдсон. 1844 онд гурав дахь тэнгэрэлчийн ирэлтээр Ариун газарт орох үүд хаагдаж, мөрдөн шалгах шүүлт эхэлснээр авралын мэдээнд дотоод шилжилт гарсан. 1863 онд газрын араатны хоёр эвэр хоёулаа хоёр ангид хуваагдсанаар гаднах өөрчлөлт гарсан.

Бүгд Найрамдах эвэр цаашлаад газрын араатны түүхийг ноёрхон захирах хоёр улс төрийн намд хуваагдав. Протестант эвэр ч мөн урвалтад орсон хоёр илрэлд хуваагдсан бөгөөд нэг хэсэг нь өөрсдийгөө Протестант хэмээн нэрлэж, долоо дахь өдрийн амралтын өдрийг сахидаг хэмээн мэдэгдэж байсан бол, нөгөө ангилал нь өөрсдийгөө Протестант хэмээн нэрлэвч, нарны өдрийг өөрсдийн сонгосон мөргөлийн өдөр болгон эрхэмлэн баримталж

байв.

Тэрхүү түүхэн дотор Харанхуй үеэс гарч ирсэн Протестант эвэр 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нээс 1844 оны 10 дугаар сарын 22 хүртэл шалгалтад орж, тэрхүү шалгалтын үйл явцад бүдэрч, Ням гаргийг сахидаг Протестант ард түмнээс Ням гаргийг сахидаг тэрслэгч Протестант ард түмэн рүү шилжив.

1844 онд байгуулагдаж, танигдсан жинхэнэ протестант эвэрний түүхэнд 1856 оноос 1863 он хүртэл сорилтын үйл явц өрнөсөн. Дараа нь жинхэнэ Амралтын өдрийг сахидаг протестант эвэр Филадельфигаас Лаодике уруу шилжсэн бөгөөд мөн жинхэнэ Амралтын өдрийг сахидаг протестант ардаас Амралтын өдрийг сахидаг урвагч протестант эвэр уруу шилжсэн. “Долоон цаг үе” нь 1798, 1844, 1856, 1863 онуудтай холбоотой. “Долоон цаг үе” нь шилжилтийн цэгтэй холбоотой бэлгэдэл бөгөөд энэ үнэн нь хэд хэдэн гэрчийн дээр тогтоогдсон юм.

1798 онд “долоон цаг”-ийн тухай мэдлэг нэмэгдсэн бөгөөд, учир нь Миллерийн нээсэн хамгийн анхны цаг хугацааны эш үзүүлэлт нь чухамхүү тэрхүү үнэн байсан юм. 1863 он гэхэд тэр үнэн няцаагдсан бөгөөд, ийнхүү Исаиа номын долоодугаар бүлэгт өгүүлсэн эш үзүүлэлийн жаран таван жилийн төгсгөлийн хугацааны эцсийг тодорхойлон харуулсан юм.

Хоёр мянга таван зуун хорин жилийн бүрэн эш үзүүлэлт нь эхлэлдээ ч, төгсгөлдөө ч жаран таван жилийн хугацааг урвуу дүрслэл, толин тусгал мэт байдлаар агуулдаг. Төгсгөлийн эхэн дэх жаран таван жил (1798) нь эш үзүүлэлт өгөгдсөн МЭӨ 742 онд байсан эхлэлийн эхэн дэх жаран таван жилээр хэв шинжлэгдсэн бөгөөд тэр үед “долоон цаг”-ийн талаар мэдлэг нэмэгдэж, түүнийг “мэргэд” Миллеритүүд ойлгон тунхагласан юм. Төгсгөлийн төгсгөл дэх жаран таван жилд, 1863 онд, мөнөөх л үнэн дээр дахин нэгэн мэдлэгийн өсөлт болсон боловч эцэст нь жинхэнэ Протестантын эвэрний саяхан титэмлэгдсэн “тахилч нар” түүнийг няцаасан юм.

Миний ард түмэн мэдлэггүйгээсээ болж сүйрч байна. Чи мэдлэгийг голсон учир Би ч бас чамайг голж, чи Надад тахилч байхаа болино. Чи өөрийн Бурханы хуулийг мартсан тул Би ч бас чиний үр хүүхдүүдийг мартах болно. Хосеа 4:6.

Даниелын номын лац тайлагдах үед мэдлэгийн арвижилт нь “долоон цаг”-тай холбогддог бөгөөд иймээс энэ нь зөвхөн шилжилтийн цэгийн бэлгэдэл төдийгүй, эш үзүүлэлийн мэдээний лац тайлагдахыг ч мөн илэрхийлдэг.

Өөр нэгэн шилжилт 2020 оны 7 дугаар сарын 18-нд, “хүлээлгийн хугацаа”-г эхлүүлж, Илчлэл номын арван нэгдүгээр бүлэгт өгүүлсэн агуу хот Содом ба Египетийн гудамжинд үхдэл мэт хэвтэх хоёр гэрчийн гурван хагас өдрийн эхлэлийг тэмдэглэсэн анхны урам хугаралтайгаар эхэлсэн.

2020 оны 7 дугаар сарын 18 нь 1856 оноос 1863 он хүртэлх түүхээр дүрслэгдсэн гурван хагас бэлгэдэлт өдрийн (“долоон үеийн”) эхлэлийг тэмдэглэдэг. Энэ хоёр үе хоёулаа “долоон үе”-ийн бэлгэдэл юм. Энэ хоёр үе хоёулаа эрин үеийн өөрчлөлтийг (шилжилтийг) тэмдэглэдэг. Энэ хоёр үе хоёулаа “долоон үе”-тэй холбоотой мэдлэгийн өсөлтийг

илэрхийлдэг.

Вавилоны хаант улсаас Мидо-Персийн хаант улс руу шилжих тэр үед Даниел Левит 26-ын залбирлыг өргөсөн бөгөөд ингэснээр Левит 26-ын залбирал нь эцсийн өдрүүдийн шилжилтийн нэгэн тэмдэг болохыг тогтоож байна. Миллерийн зүүдэнд “тараалт” хэмээх үг долоонтаа илэрсний төгсгөлд Миллер уйлж, мөн залбирдаг. Тэрхүү уйлалт нь Иудагийн овгийн Арслан (шороо цэвэрлэгч сойз баригч хүн) лацдан хаагдсан байсан мэдээг нээх тэр мөчийг тэмдэглэдэг.

Миллерийн залбирал нь “долоон цаг”-тай холбоотой бөгөөд Миллерийн зүүдэнд хаалга ба цонх нээгдсэн үед гарч ирдэг Даниелын Левит хорин зургаагийн залбирлыг тэмдэглэдэг. Харин есдүгээр бүлэг дэх Даниелын залбирал нь мөн хоёрдугаар бүлэг дэх Даниелын залбиралтай нийцдэг. Түүнчлэн энэ нь Небухаднезарын өөрийн “долоон цаг”-ийн төгсгөлд өргөсөн гэмшлийн залбиралтай ч нийцдэг.

Иймийн учир Миллерийн залбирал нь Левит 26 дахь бүлгийн залбирлаар төлөөлөгдсөн бөгөөд энэ нь ил тод гэм нүглээ наминчлах залбирал, мөн эш үзүүлэлт бүхэн эцсийн өдрүүдийг дүрслэн харуулдаг тул эш үзүүлэлтийн сүүлчийн нууцыг лацыг нь тайлуулан нээхийг гуйсан залбирал байсан юм. Тиймээс Даниелын 2-р бүлгийн нууц нь лацыг нь тайлуулан нээгдэх сүүлчийн нууцыг төлөөлдөг. Миллерийн залбирал нь, түүний зүүдэнд, өрөөн доторх үнэт чулуунуудад тохиолдсон жигшүүрт зүйлсийн талаар санаа зовнин шаналсан, зөвт уур хилэнгийн залбирал байв. Түүний тэрхүү түгшүүр нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг лацдах цаг үед Езекиелын 9-р бүлэгт өгүүлэгддэг санаа алдан гашуудаж, хашхирдаг хүмүүсээр дүрслэгдсэн юм.

Миллер үнэний зүйлсийг хуурамч сургаалиудаар үе шаттайгаар булшлагдаж байгааг ажигласан бөгөөд энэ нь эцэстээ авс (өөрөөр хэлбэл Библи өөрөө) устгагдсан цэгт хүрсэн юм. Миллерийн авсны устгал Адвентизмын гурав дахь үед, Кинг Жеймсийн Библийг зориуд хойш тавьж, оронд нь Католик суурьтай, эвдэрч гажсан орчин үеийн Библийн хувилбаруудыг хэрэглэх хөдөлгөөн гарч ирэхэд болсон юм.

Миллер уйлж, дараа нь залбирсан бөгөөд тэр даруйд нэгэн хаалга нээгдэж, хүмүүс бүгд гарч одов. Дараа нь шороо шүүрдэгч хүн (Иуда овгийн Арслан) орж ирэн, цонхнуудыг нээж, цэвэрлэж эхлэв. Тэгэхэд Миллер энд тэнд тарсан үнэт эрдэнэсийн талаар санаа зовнилоо илэрхийлсэнд, шороо шүүрдэгч хүн эрдэнэсүүдийг өөрөө харж хандахаа амлав. Шороо шүүрдэгч хүний цэвэрлэгээний ажлын үймээн дунд Миллер агшин зуур нүдээ анивчсан бөгөөд нүдээ нээхэд хог новш үгүй болсон байв. Үнэт эрдэнэсүүд өрөөгөөр нэг тарсан хэвээр байсан бөгөөд шороо шүүрдэгч хүн дараа нь томхон авдрыг ширээн дээр тавьж, эрдэнэсүүдийг түүж цуглуулаад авдарт хийж, “ирж, үз” гэж хэлэв.

“ирээд хар” гэсэн илэрхийлэл нь нэгэн үнэн дөнгөж лацнаас чөлөөлөгдсөний бэлгэдэл юм. Миллерийн хувьд лацнаас чөлөөлөгдөж буй тэр үнэн нь эцсийн үнэн мөн; учир нь дараа нь тохиолдох зүйл нь чанга хашхиралтыг төлөөлөх “дуудлага”-аар Миллер сэрэх явдал юм. Миллерчүүдийн түүхэнд Шөнийн Дундын Хашхиралын мэдээг хамгийн сүүлд хүлээн авсан хүн нь Миллер байсан бөгөөд зүүдэндээ түүнийг сэрээдэг тэрхүү дуудлагын яг өмнөхөн

тэрээр нүдээ хоромхон зуур анив. Библи дотор “хоромхон зуур” болон “нүд”-ийг дурдсан цорын ганц эшлэл нь анхны амилалтыг зааж байна.

Харагтун, би та нарт нэгэн нууцыг үзүүлбэ: бид бүгд нойрсохгүй, харин бид бүгд өөрчлөгдөнө. Сүүлчийн бүрээ дуугарах үед, нүд ирмэхийн зуур, агшин хормын дотор; учир нь бүрээ дуугарч, үхэгсэд үл муудах байдалтайгаар амилуулагдана, мөн бид өөрчлөгдөнө. Яагаад гэвэл энэ муудахуйц нь үл муудахыг өмсөх ёстой, энэ үхлэнт нь үхэшгүйг өмсөх ёстой. 1 Коринт 15:51–53.

Илчлэлт номын арван нэгдүгээр бүлэгт дүрслэгдсэнчлэн, гурав дахь тэнгэрэлчийн Лаодикийн хөдөлгөөнөөс гурав дахь тэнгэрэлчийн Филадельфийн хөдөлгөөнд шилжих түүхэнд, Миллер Шөнийн Дунд Хашхирааны мэдээг хүлээн авах мэргэн онгон бүсгүйчүүдийн хамгийн сүүлчийн төлөөлөгч юм. Үүнийг хамгийн түрүүнд хүлээн авсан хүмүүс нь хамгийн сүнслэг хүмүүс байв.

“Энэ нь хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээнд хүч өгөх ёстой байсан шөнө дундын хашхираан байв. Урам нь хугарсан ариун хүмүүсийг сэрээж, тэдний өмнө буй агуу ажилд бэлтгэхийн тулд тэнгэрээс тэнгэрэлчүүд илгээгдсэн юм. Хамгийн авьяаслаг хүмүүс энэ мэдээг хамгийн түрүүнд хүлээн аваагүй. Тэнгэрэлчүүд даруу, чин үнэнч хүмүүст илгээгдэж, тэднийг: ‘Харагтун, Сүйт залуу ирж байна; Түүнийг угтан авахаар гарцгаа!’ хэмээн хашхирахыг шаардав. Энэ хашхираанд даалгасан хүмүүс яаравчлан хөдөлж, Ариун Сүнсний хүчээр мэдээг тунхаглан, урам нь хугарсан ах дүүсээ сэрээв. Энэ ажил хүний мэргэн ухаан ба боловсролд бус, харин Бурханы хүчинд тулгуурласан бөгөөд хашхирааныг сонссон Түүний ариун хүмүүс түүнд эсэргүүцэж чадсангүй. Хамгийн сүнслэг хүмүүс энэ мэдээг хамгийн түрүүнд хүлээн авсан бөгөөд урьд нь ажилд удирдан оролцож байсан хүмүүс үүнийг хүлээн авч, ‘Харагтун, Сүйт залуу ирж байна; Түүнийг угтан авахаар гарцгаа!’ гэсэн хашхирааныг улам өргөжүүлэхэд тусалсан хүмүүсийн хамгийн сүүлд нь байв.” Early Writings, 238.

Илчлэлт номын арван нэгдүгээр бүлэгт өгүүлэгдсэн бэлгэдлийн гурван хагас өдрийн төгсгөлд, Езекиелийн гучин долдугаар бүлэгт дүрслэгдсэн хоёр мэдээний эхнийх нь тунхаглагддаг. Эхний мэдээ нь үхсэн, тархан бутарсан ясуудыг нэгтгэдэг боловч тэд одоо ч үхмэл хэвээр байна. Энэхүү мэдээ нь “цөлд” хашхирсан дуу хоолойгоор дамжин хүргэгдсэн бөгөөд үүгээр Езекиелийн мэдээ нь бэлгэдлийн гурван хагас өдөр дуусахаас өмнө эхэлдэг болохыг тодорхойлж байна. Тэрхүү гурван хагас өдөр нь “цөл”-ийг төлөөлдөг бөгөөд мэдээ нь мөн тэрхүү “цөл”-өөс тунхаглагддаг. “Цөл” нь мөн “долоон цаг”-ийн бэлгэдэл бөгөөд энэ нь шилжилт болон лац тайлагдлыг тэмдэглэж, сорилтын үйл явцыг эхлүүлдэг.

Энэ мэдээний хувьд дэвшин өрнөх хөгжил байдаг бөгөөд Миллеритүүдийн түүхэн дэх Шөнө дундын хашхирааны жишээн дээр үзүүлэгдсэнчлэн түүнийг дэвшин хүлээн авах явц мөн байдаг. Сүнслэг байдлаараа хамгийн гүнзгий нь цөлд хашхирагч дуу хоолойн мэдээг хамгийн түрүүнд хүлээн авсан бөгөөд Адвентизмийн түүхчид 1844 оны 10-р сарын 22-ноос хэдхэн хоногийн өмнө Вильям Миллерийн бичсэн нэгэн захидлыг иш татдаг; тэр захидалдаа Миллер Шөнө дундын хашхирааны тухай Самуел Сноугийн мэдээг эцэст нь ойлгож, хүлээн зөвшөөрснөө гэрчилсэн байдаг.

“Эрхэм Хаймс ах аа, долоо дахь сард орших нэгэн алдрыг би урьд өмнө хэзээ ч харж байгаагүйгээрээ одоо харж байна. Эзэн надад долоо дахь сарын хэв шинжит утга агуулгыг нэг жил хагасын өмнө үзүүлсэн хэдий ч, би тэр хэв шинжүүдийн хүчийг ухаараагүй байжээ. Харин одоо, Эзэний нэр магтагдах болтугай, би Судруудад нэгэн гоо үзэсгэлэн, нэгэн зохирол, нэгэн нийцлийг харж байна; үүний төлөө би удаан хугацааны турш залбирсан боловч өнөөдрийг хүртэл харж чадаагүй юм. Эзэнд таларх, өө сэтгэл минь. Миний нүдийг нээхэд хэрэгсэл болсон Сноу ах, Сторрс ах болон бусад хүмүүс ерөөгдөх болтугай. Би гэртээ бараг хүрчихлээ. Алдар! Алдар! Алдар! Алдар!” Уильям Миллер, Signs of the Times, 1844 оны 10 дугаар сарын 16.

Миллерийн зүүдэнд дүрслэгдсэнчлэн Шөнө дундын Хашхирааны түүх давтагдах үед Миллер нүдээ түрхэн зуур анив. Ийнхүү, “агшин зуур, нүд ирмэхийн төдийд, эцсийн бүрээгээр: учир нь бүрээ дуугарч, үхэгсэд амилуулагдана.” Миллер өөрийн зүүдэнд, өөрийнх нь түүхэнд байсанчлан, Шөнө дундын Хашхирааны мэдээг хамгийн сүүлд хүлээн авах хүмүүсийг төлөөлдөг. Тэрээр шороо шүүрдэгч хүн тарж бутарсан эрдэнийн чулууг хураан авч, том авдарт хийхийн яг өмнө эцэст нь энэ мэдээг хүлээн зөвшөөрөх хүмүүсийг төлөөлдөг. Илчлэлт номын арван нэгдүгээр бүлэгт, Исламын дөрвөн салхины мэдээ мөн лацдах мэдээ болох Езекиелийн хоёр дахь мэдээг хамгийн сүүлд хүлээн авах хүмүүс нь долоон бүрээний эцсийнх нь, өөрөөр хэлбэл “гурав дахь Гай” бүрээ дуугарахын яг өмнө тийнхүү хүлээн авдаг. “Агшин зуур, нүд ирмэхийн төдийд, эцсийн бүрээгээр: учир нь бүрээ дуугарч, үхэгсэд үл ялзрах байдлаар амилуулагдаж, бид өөрчлөгдөнө.” (1 Коринт 15:52)

Энэ хэсэг нь Хоёр дахь ирэлтээр болдог анхны амилалтыг зааж байгаа боловч Илчлэл номын арван нэгдүгээр бүлгийн агуу газар хөдлөлтийн цагт болдог үхэгсдийн хуурай ясны амилалт (хоёр гэрч) мөн бий. Тэр газар хөдлөлтийн “цагт” долоон бүрээний сүүлчийн бүрээ дуугарч, гудамжинд байсан үхэгсэд гэрч нар Лаодикейчуудын адил бус, харин Филадельфичуудын адил амилуулагдана. Учир нь гурав дахь Гаслангийн бүрээний үед хоёр гэрч лацдагдаж, ялзрашгүй байдалд өөрчлөгдөнө, яагаад гэвэл тэд дахин хэзээ ч нүгэл үйлдэхгүй. Миллер нь хоёр гэрчид амь оруулдаг мэдээг хамгийн сүүлд хүлээн авагчийг төлөөлдөг бөгөөд тэр нь Исламын дөрвөн салхины мэдээ, өөрөөр хэлбэл лацдах мэдээ мөн.

Тэр бүрээний дуу Содом ба Египетийн гудамжинд нэгэнт тархан хэвтэж байсан үхсэн хуурай яснуудын хамгийн сүүлчийнхийг босгон өндийлгөдөг. Хуурамч сургаалуудын улмаас үнэнүүд аажмаар булшлагдан байгааг Миллер ажигласан. Эцэст нь, лац тайлагдаж эхлэх ёстой цагийг тэмдэглэн, Миллер уйлсан; учир нь лац тайлагдах нь шат дараатай ажил мөн. Тэрхүү лац тайлагдах гурав хагас өдрийн төгсгөлийн үед эхэлсэн.

Миллер уйлсны дараа лацдан битүүмжилсэн номыг нээх эрх мэдэлтэй Нэгэн энэ өгүүлэмжид орж ирэв. Миллерийн зүүдэнд Тэр нь Шороон Сойзтой Хүн байсан. Дараа нь Миллер залбирсан бөгөөд тэр даруй нэгэн хаалга нээгдэж, энэ нь гурав дахь тэнгэрэлчийн Лаодикейн хөдөлгөөн гурав дахь тэнгэрэлчийн Филадельфийн хөдөлгөөн рүү шилжин орох гэж байсан цэгийг тэмдэглэв. Түүний залбирал нь Левит бүлэг хорин зургаагийн залбирал байсан; энэ нь эцсийн эш үзүүллэгийн нууцыг ойлгохын төлөөх залбирал бөгөөд хоёр гэрч дээр гурав хагас өдрийг авчирсан тэрслүү байдлын нийтийн гэмшил-хүлээн зөвшөөрөлт

байсан, мөн энэ нь Езекиелийн есдүгээр бүлэгт лацдуулагдсан хүмүүсийн залбирал байсан.

Залбирлын дараа Христ (тоос шүүрдэгч эр) орж ирээд өрөөг цэвэрлэж эхлэв. Тоос шүүрдэгч эрийн цэвэрлэгээний ажил төгсөхөд Миллер хэсэгхэн зуур нүдээ анив; энэ нь үхсэн хуурай яснууд амилуулагдах ёстой хугацааны төгсгөлийг зааж байв. Дараа нь тоос шүүрдэгч эр Миллерийн өрөөнд тарж бутарсан үнэт эрдэнэсүүдийг хураан цуглуулж, тэдгээрийг Миллерийн өрөөний төв дэх ширээн дээр байсан шинэ, илүү том авсанд байрлуулав; энэ нь хоёр гэрч туг тэмдэг болгон өргөгдөж буйтай адил юм. Тэд туг тэмдэг болохынхоо хувьд, Иуда овгийн Арслангийн саяхан шинэ, илүү том авсанд хийсэн мэдээг “ирж үз” хэмээн Бурханы Вавилонд хараахан буй өөр сүргийг дуудан уриалдаг.

1798 онд тамга нь тайлагдсан Даниелын номоос үүдэх үнэнүүдийн бэлгэдэл болох Улай мөрний үзэгдлийг бид дараагийн өгүүлэлд авч үзэж эхэлнэ. Тэрхүү авч үзэлтийн өмнө бид хэдэн лавлах цэгийг урьдчилан тогтоогоод байна. Нэгдүгээрт, Миллерчүүдийн мэдээ төгс байсан (өөрийн өсөлтийн үе шатанд), гэвч бүрэн бус байв. Тэр нь сүйрэл авчрагч гурван хүчний бус, хоёр хүчний хүрээнд байрлуулсан байлаа. Хоёрдугаарт, Миллерийн зүүд суурь үнэнүүдийн эцсийн сэргээн тогтоолтыг тодорхойлох үед тэдгээр суурь үнэнүүд анхны сүр жавхаанаасаа “арав дахин илүү гэрэлтэй” болсон байдаг. Гурав дахь цэг нь, эхний тэнгэрэлчийн хөдөлгөөн (Миллерчүүдийн хөдөлгөөн) гурав дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөнд давтагддаг боловч, хэдэн чухал болзолтой. Миллерчүүд бэлгэдлийн хувьд Филадельфичүүд байсан; тэд хөрвөгдсөн Небухаднезар байсан боловч эцэст нь, харамсалтай нь, 1863 онд “Иерихог дахин барьсан” юм.

Гурав дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөн нь хөрвөлт хэрэгтэй Лаодикийнхноос эхэлсэн боловч эцэстээ тэд Иерихогийн эцсийн сүйрэлд (эцсийн өдрүүдийн Иерихо) оролцох байв.

“Аврагч өвөг дээдэс болон эш үзүүлэгчдийн хэлсэн зүйлийг хүчингүй болгохоор ирээгүй; учир нь Тэр Өөрөө эдгээр төлөөлөгч хүмүүсээр дамжуулан айлдсан билээ. Бурханы үгийн бүх үнэн Түүнээс гарсан юм. Гэвч эдгээр үнэлж баршгүй эрдэнэсийг хуурамч хүрээнд байрлуулсан байв. Тэдний үнэт гэрлийг төөрөгдөлд үйлчлэхэд ашигласан байлаа. Бурхан тэдгээрийг төөрөгдлийн хүрээнээс нь салган авч, үнэний бүтцэд дахин байрлуулахыг хүссэн. Энэ ажлыг зөвхөн бурханлаг гар л гүйцэтгэж чадна байв. Төөрөгдөлтэй холбогдсоноор үнэн нь Бурхан болон хүний дайсны хэргийг үйлчилсээр байсан. Христ үүнийг Бурханыг алдаршуулж, хүн төрөлхтний авралыг үйлдэх газарт нь тавихаар ирсэн юм.” The Desire of Ages, 287.